

Употребленіе то имъ скоро ся изнамѣрило, и множество най стары рѣкописы погынали безвѣзвратно. Калугеры тѣ наченжли съ откъсѣци тѣ на фіоланты тѣ да за-лѣпятъ разбиты тѣ стѣкла на прозорци тѣ, да ги упо-трѣбѣвжтъ на залѣпѣніе на различни вѣщы и за под-вѣрзѣ на новы книги.

Много пѣти, като ненамирахме въ рѣкописы тѣ пѣрвы тѣ имъ листове, ный питахме библіотекары тѣ дѣ ся дѣнахж тыя листове, и получвахме наивенъ отго-воръ, че навѣрно сж ги *из'ѣли рыбы тѣ*. Издири ся че някой си щастливъ рыбаръ, изнамѣрилъ че рыба та мно-го скоро дѣрна пергаментъ тѣ, и наченжлъ да закачва на видицѣ тѣ си късче та отъ пергаментъ. Отъ това ся възползували почти сичкы тѣ св. Горскы рыбари и дълго време хранили рыба та съ учены тѣ трудове на Византия; рыба та яла пергаментъ тѣ, а калугеры тѣ ѣли рыба та, и само съ тоя способъ, тый ся налапали на Еллинекж тѣ ученость. Много рѣкописы сж погы-нжли и въ мѣнастырскытѣ междуособици, кога то Гърци тѣ, като сж завладявали някой мѣнастырь, изга-рѣли и закопавали въ земя тѣ библіотека та му, за да не останжтъ никъквы дыры отъ пѣрвы тѣ мѣнастырскы владѣтели. Съ еднѣ думѣ рѣкописы тѣ до едно време никъкъ не сж ся цѣнили. Едва въ послѣдне време, кога то учены тѣ пѣтешественници наченали да тър-сятъ рѣкописы тѣ и да давжтъ за тяхъ голѣмы цѣны, Св. Гърци тѣ ся усѣтили най послѣ, че тѣзы рѣкопи-сы треба да ся вардятъ и си поставили даже и библі-отекары, кои то въ видѣ на послушаніе, задѣлжили да съгдѣвжтъ пѣтешественници тѣ да не краджтъ и раз-валятъ книги тѣ *). Испѣрво отци тѣ ся чудили, тѣзы пар-цали защо занимавжтъ Европейци тѣ, кога то има новы

(*) Врѣхъ пѣрвы тѣ страници на рѣкописы тѣ, обикновено ся написва страшно проклятіе врѣхъ оныя, кои то дѣрнжтъ и ги открадѣжтъ отъ мѣнастырь тѣ. Пра сичко това, няком